

Baba (Orhan Kemal'in "Baba Evi" adlı Romanı) **Uyumsuz**

Karakter Siyasi olaylarla ilgilenen otoriter baba, evin içerisinde her şey kendi istediği gibi olsun ister. Çocuklarının da kendisi gibi toplumda saygın bir yerde olmalarının beklentisi içerisinde. Kendisi Beyrut'a kaçmazdan evvel fırka lideri, avukat ve gazeteci olan baba, parası bitince karısının bileziklerini bozdurur. Kendi isteklerinin aksini yansıtan bir durum gördüğünde bağırma ve çevresine şiddet uygulamaya başlar. Annesinin doldurmasına gelip karısını boşar lakin sonra yaptığı hatanın farkına vararak tekrar nikâhına alır. Geleneklerine bağlı, zorba bir adamdır.

Aktiviteler Evde kendi köşesinde sürekli gazete ve dergi ne bulursa okuyan baba, sürekli olarak bir iş peşindedir. Onun bu yoğun yaşamı stresini artırır. Mecburen göçtükleri Beyrut'ta iş bulmakta zorlandığı için sefalet içinde günler geçirirler.

ÖRNEK ANILAR

Sert/Acımasız Baba, evdeki heybetli görüntüsünü psikolojik olarak da uygulayarak herkesi kendinden korkutur bir hale getirir. Sürekli şiddet uygulayan babadan hem karısı hem de başta anlatıcı olmak üzere diğer çocukları babadan korkarlar: "Aksama doğru, babamın eve gelmesinden evvel, tekrar hapisâneme konulurdum. O, gelirdi. Tahtaları gıcırdatan, evi sarsan ağır yürüyüşü yaklaştıkça, yerimde küçülür, ufalır, mutlaka yiyeceğim dayanın korkusu ile beklerdim."

Aldatıcı Baba oğlu ile adeta arkadaş gibi kibarca konuşarak önce fikrini öğrenmek ister ve fikrini açıkça söyleme özgürlüğü tanır. Lakin oğlu fikrini söyledikten sonra oğlunun düşüncelerini beğenmediği için yine şiddete başvurur: "-Fikrini apaçık söyle, korkma... Bak çöpçülere... Ne Amme cüzleri var, ne de aksamları ders soran beybabaları... Sen de, ben çöpçü olacağım, okumak istemiyorum, dersin, ben de senin yanını bırakırım, bir daha da ders sormam... Uzatmıyalım, çöpçü olacağımı söylemiş bulundum. Sen misin... Tekme, tokat, yumruk ve iskemlemlerle beraber yerlere... Ondan sonra dersler bir kat daha bindi; tabii dayaklar da."

Özenti Geçmişten gelen adetleri olan karısının el ile yemek yeme alışkanlığını iğrenç bulan baba evinde buna müsaade etmez ve karısının çatal bıçak kullanmasını ve kendisinden alt seviye gördüğü uşak hizmetçilerle karısının mesafeli olmasını ister : "Babam, yerde yemeğe, bulgurdan yapılan ve haşlanmış taze asma yaprağı ile yenilen batırıklara müthiş kızardı. Hele annemin "hizmetçi takımıyla" senli benli oluşuna daha çok kızardı."

Öfkeli Baba, yaşadığı şiddet nöbetlerinde neden sonuç ilişkisine yer vermeden hareket eder. Bu nedenle karısını bile boşayan adamın anlık öfkelerinin sonucu hep dayaktır: " Babam, annemi saçlarından yakaladı, sofada sürüdü, sürüdü, sürüdü... Sonra çizmeleriyle tekmeledi, tekmeledi, ezdi ve ovucunda kalan bir tutam saçı nefretle silkeledi."

Hoşgörüsüz Oğlunun tuttuğu bir balığı kız arkadaşının aç annesi için verdiğini öğrenen baba sinirlenerek oğluna kızar ve sert ithamlarda bulunur: " Evde gaz yok, ekmek yok, seker yok, üstte kalmadı, basta kalmadı, ben ne halt edeceğimi düşünüp dururken, sen tut elin orospularına sehâvet yap! Allah mısın da rızık veriyorsun ulan! Ve mükemmel bir dayak."

Baskın Ölüm döşeğinde hastalıktan kıvranırken bile oğluna ne yapması gerektiğini anlatarak onu kontrol altında tutmaya devam eder. Oğluna yaptıklarından her ne kadar pişmanmış gibi görünse de asıl amacı ailesinin, adının ve soyunun layığı ile devam edebilmesidir: "Evlâdım, dedi, babanız ölüyor artık... Öksüz kalıyorsunuz... Sana çok zulmettim, çok dövdüm seni... Hakkını helâl et... Size dünya malı bırakamadım. Kader kısmet böyleymiş... Aklını basına al, annene muti ol, kardeşlerine zulmetme, onları kanadının altına toplu. Sakın birbirinizden ayrılmayın... Memlekette, hısımlarımıza yazın, babamız öldü deyin, kimsesiz kaldık deyin, para isteyin, dönün memleketinize!"